

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 10 maja 2024 r.

DIH-3.707.52.2024.AB

DECYZJA DIH.3.60.2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji POK nr 29/2024 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 lutego 2024 r. (WK.8361.262.2023), na mocy której przedsiębiorcy JULA POLAND Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie, zwanej dalej: „stroną”, „spółką” lub „przedsiębiorcą”), wymierzono karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w związku z naruszeniem wymagań określonych w § 3 ust.1 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), tj. z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych towarów, **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

1 i 8 sierpnia 2023 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Zachodniopomorskim WIH” lub „organem pierwszej instancji” przeprowadzili kontrolę w placówce handlowej należącej do ww. przedsiębiorcy.

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (sygn. WK/Z-174/2023) ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. „Kontrolę przestrzegania przepisów ustawy o cenach towarów i usług”. Zawiadomienie doręczono stronie 11 lipca 2023 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności kierownika sklepu.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Sprawdzeniem w powyższym zakresie objęto 90 partii towarów oferowanych do sprzedaży, stwierdzając w przypadku 10 z nich brak uwidocznienia informacji o cenie jednostkowej, co było niezgodne z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, w związku z § 3 i 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

W toku kontroli przedsiębiorca podjął działania naprawcze, poprzez uwidocznienie cen jednostkowych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ustalenia kontroli udokumentowano w protokole kontroli z 8 sierpnia 2023 r. (nr akt kontroli: WK.8361.262.2023).

25 stycznia 2024 r. Zachodniopomorski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: „kpa”, zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w związku z niewykonaniem obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 oraz art. 73 § 1 kpa strona ma prawo do czynnego udziału w sprawie, wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Pismem z 25 stycznia br. wezwano przedsiębiorcę do przedłożenia dokumentacji stanowiącej wielkość obrotu i przychodu osiągniętego przez firmę w ostatnim roku rozliczeniowym. Pismem z 6 lutego br. strona przekazała Zachodniopomorskiemu WIIH informację o osiągniętych przychodach za 2022 rok.

19 lutego br. Zachodniopomorski WIIH wydał decyzję POK Nr 29/2024 nakładającą karę pieniężną, na podstawie art. 6 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 104 § 1 i 2 kpa (sygn. WK.8361.262.2023), na mocy której, na stronę nałożono karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) w związku z naruszeniem wymagań określonych w art. 4 ust.1 ww. ustawy, w związku z § 3 ust.1 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii, tj. z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych towarów. Decyzja została doręczona stronie 23 lutego br.

27 marca br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Zachodniopomorskiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. W odwołaniu strona zarzuciła:

1) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

- a) art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w związku z § 4 ust. pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen poprzez ich błędne zastosowanie w sytuacji, gdy wymienione w decyzji towary były oferowane do sprzedaży na sztuki a tym samym nie było wymagane oznaczenie ceny za litr lub kilogram tych towarów;
- b) art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w związku z § 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen poprzez jego niezastosowanie, mimo że w przypadku wymienionych w decyzji towarów podana cena sprzedaży była identyczna z ceną za sztukę danego towaru;
- c) art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług poprzez przyjęcie, że charakter i waga naruszenia obowiązków przedsiębiorcy były istotne oraz poprzez wymierzenie nadmiernie wysokiej kary, w sytuacji gdy brak podanych

cen jednostkowych w przypadku charakterystycznych i zindywidualizowanych produktów sprzedawanych na sztuki, tylko w jednym rodzaju (wielkości) opakowania o stałej masie lub objętości, nie wprowadza konsumentów w błąd i nie utrudnia im w sposób istotny porównywania cen produktów, a jednocześnie stwierdzone przez organ naruszenie dotyczyło jedynie 10 kategorii produktów spośród szerokiego asortymentu dostępnego w sklepie;

2) naruszenie przepisów postępowania, tj.:

- a) art. 7 w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 80 w zw. z art. 84 kpa poprzez niewłaściwie wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy oraz nieprzeprowadzenie weryfikacji, czy wymienione w decyzji towary faktycznie są sprzedawane według masy lub objętości, w szczególności czy są one sprzedawane w opakowaniach o różnych masach lub objętościach i czy od masy lub objętości danego towaru uzależniona jest cena sprzedaży;
- b) art. 7a w zw. z art. 81a kpa poprzez brak rozstrzygnięcia na korzyść Skarżącej wątpliwości co do treści normy prawnej stanowiącej podstawę rozstrzygnięcia w sytuacji, gdy organ nie skonkretyzował pojęcia „towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości” i „towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy”, a jednocześnie z przepisów rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen nie wynika w sposób niebudzący wątpliwości znaczenie wyżej wymienionych pojęć;
- c) art. 189f § 1 kpa poprzez nieodstąpienie od nałożenia kary pieniężnej, w sytuacji gdy waga naruszenia prawa była znikoma a skarżąca niezwłocznie zastosowała się do zaleceń organu I instancji,

- które to naruszenia doprowadziły do wydania decyzji i nałożenia na przedsiębiorcę niezasadnej kary pieniężnej.

W odwołaniu strona zaskarżyła decyzję w całości i wniosła o uchylenie przedmiotowej decyzji oraz umorzenie postępowania, a w przypadku uznania, że nie zaistniały przesłanki do umorzenia postępowania, strona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie kary w wysokości znacząco niższej.

Pismem z 3 kwietnia br. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego prawa.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312), dalej jako „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Cena jednostkowa (§ 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen) dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1. Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, zgodnie z którym, wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje - zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą

administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o jakich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L z 2017 r. Nr 345, str. 1, ze zm.).

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do przedsiębiorcy wniesiono zastrzeżenia do uwidaczniania cen 10 na 90 ocenianych partii produktów (zakwestionowano ponad 11 proc. skontrolowanych), z uwagi na brak uwidocznienia informacji o cenie jednostkowej.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Zachodniopomorski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 3000 zł (słownie: trzy tysiące złotych), na przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższych naruszeń.

Odwołując się od decyzji strona stwierdziła, że doszło zarówno do naruszenia przepisów prawa materialnego, tj.: art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w związku z § 4 ust. pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, art. 4 ust. 1 ww. ustawy w związku z § 7 pkt 1 ww. rozporządzenia oraz 6 ust. 3 pkt 1 ww. ustawy, jak również przepisów postępowania, tj.: art. 7 w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 80 w zw. z art. 84 kpa, art. 7a w zw. z art. 81a kpa oraz art. 189f § 1 kpa.

Zarzuty naruszenia wskazanego powyżej prawa materialnego w głównej mierze dotyczą błędnej, zdaniem strony, interpretacji przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, przez którą zostały one błędnie zastosowane, a w konsekwencji uznanie, że towary wskazane w skarżonej decyzji, były przeznaczone do sprzedaży według masy lub objętości, a nie na sztuki. Strona w odwołaniu wskazuje, że pomimo, że wszystkie wskazane w decyzji towary miały na opakowaniu uwidocznioną masę lub objętość, to były one sprzedawane wyłącznie na sztuki, a zatem cena tych towarów nie jest uzależniona od ich wagi czy objętości. Strona powołuje się również na zapisy § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, podając jako przykład batony Knoppers, które zdaniem przedsiębiorcy sprzedawane są na sztuki, a zatem cena jednostkowa dotyczy ceny za sztukę towaru, a więc w zgodzie z § 7 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju nie stosuje się do takich towarów wymogu uwidaczniania cen jednostkowych.

Ponadto zdaniem przedsiębiorcy zostały naruszone przepisy postępowania, gdyż Zachodniopomorski WIIH nie podjął odpowiednich działań i nie ustalił czy faktycznie

kwestionowane wyroby były sprzedawane według masy czy objętości, a opart rozstrzygnięcie na niekompletnych okolicznościach faktycznych, co miało wpływ na treść rozstrzygnięcia. Ponadto strona twierdzi, że w związku z brakiem legalnej definicji towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy lub objętości oraz zaistniałymi wątpliwościami co do treści normy prawnej, organ powinien zastosować art. 81a kpa i rozstrzygnąć na korzyść strony.

Przedsiębiorca stwierdza również, że wysokość kary nie odpowiada zakresowi naruszenia, a organ pierwszej instancji błędnie ustalił zakres naruszenia jako istotny. Zdaniem strony konsument miał pełną wiedzę dotyczącą ceny sprzedaży za sztukę, a zatem miał pełną wiedzę pozwalającą mu świadomie podjąć decyzję o zakupie. Niestłusznie również, zdaniem strony, organ odniósł liczbę produktów, w przypadku których stwierdzono naruszenie, do ilości skontrolowanych kategorii towarów, zamiast ilości oferowanych w sklepie towarów w dacie przeprowadzenia kontroli. Przedsiębiorca stwierdził, że wbrew stanowisku Zachodniopomorskiego WIIH, należy uznać, że naruszenie nie było istotne, a przedsiębiorca niezwłocznie zastosował się do zaleceń organu kontrolnego, a zatem wysokość nałożonej kary jawi się jako zawyżona i nieadekwatna do stopnia naruszenia, ponadto znikomy charakter naruszenia oraz dobrowolne zastosowanie się do zaleceń obligowało organ pierwszej instancji do zastosowania art. 189f § 1 kpa i odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej.

Odnosząc się do zarzutów i argumentów strony zawartych w odwołaniu, organ drugiej instancji w pierwszej kolejności wskazuje, że analiza akt sprawy przeprowadzona przez Prezesa UOKiK wykazała, że Zachodniopomorski WIIH wydając zaskarżoną decyzję opart się na kompletnym, rzetelnym i spójnym materiale dowodowym, a przede wszystkim ustaleniach kontroli udokumentowanych w protokole kontroli z 8 sierpnia 2023 r. nr WK.8361.262.2023. Z protokołu oraz załączonego do niego zestawienia cen towarów pakowanych (zał. nr 3) bezwzględnie wynika, że w kontrolowanym punkcie sprzedaży detalicznej w dniu kontroli, na 90 partii skontrolowanych wyrobów stwierdzono brak uwidocznienia cen jednostkowych w przypadku 10 ocenianych produktów (tj. zakwestionowano ponad 11 proc. zbadanych w tym zakresie).

Ustosunkowując się do argumentów spółki, w ramach których strona przekonywała, iż do zakwestionowanych w toku kontroli towarów winny mieć zastosowanie przepisy § 7 pkt 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, należy wskazać, że niezasadna jest teza, zgodnie z którą, w stanie faktycznym niniejszej sprawy wystarczającym było podanie konsumentom tylko ceny sprzedaży z uwagi na fakt, iż powołane wyżej przepisy nie wymagały uwidocznienia cen jednostkowych zakwestionowanych towarów, które mogły zostać określone, jako ceny za sztukę (opakowanie) danego towaru - strona twierdzi, że cena sprzedaży była identyczna z ceną za sztukę danego towaru. Zdaniem organu drugiej instancji, nie ulega wątpliwości, że w świetle przepisów § 7 ww. rozporządzenia w zw. z art. 4 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wszystkie towary muszą być oznakowane ceną oraz ceną jednostkową w sposób jednoznaczny i zarazem niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Nie ulega również wątpliwości, że cena oraz cena jednostkowa są pojęciami różnymi, albowiem cena oznacza cenę sprzedaży, zaś cena jednostkowa jest ceną za jednostkę miary określonego towaru i może - lecz nie musi - być równa cenie sprzedaży. W konsekwencji, uznać należy, iż sporne towary, których oznakowanie ceną zostało zakwestionowane w niniejszej sprawie w toku kontroli, podlegały - wbrew stanowisku skarżącej spółki - obowiązkowi oznakowaniu ceną jednostkową,

ponieważ sprzedawane były w opakowaniach oznaczonych informacją o zawartości netto (wyrażonej - w zależności od rodzaju - w gramach, litrach lub mililitrach).

Ponadto zdaniem Prezesa UOKiK, strona miała świadomość ciężącego na niej obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych dla towarów zakwestionowanych, gdyż w przypadku podobnych produktów, np. różnego rodzaju batonów, napojów czy produktów biobójczych, kontrolowany nie miał już wątpliwości i właściwie uwidocznili ich cenę jednostkową. Powyższe wskazuje, że stwierdzone nieprawidłowości nie były rezultatem wątpliwości co do wykładni przepisów, na które powołuje się strona w odwołaniu, ale stanowi zaniedbanie przedsiębiorcy i świadczy o wybiórczym stosowaniu prawa.

Prezes UOKiK podkreśla, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy, który prowadzi daną placówkę handlową, spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację nie tylko o cenach, lecz również cenach jednostkowych. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy.

Organ drugiej instancji wskazuje, że nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jednostkowych jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Podkreślić należy, iż cena towaru należy do istotnych elementów wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji związanych z zakupem towarów, natomiast cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów - podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, smaku, zapachu itp. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównywać ceny takich samych bądź podobnych produktów w obrębie tej samej bądź różnych placówek handlowych w sposób nieskrępowany, ale również mogą przekonać się czy podana cena jednostkowa (np. za kilogram czy tonę określonego towaru) jest dla nich odpowiednia. Stanowisko takie znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 25 kwietnia 2019 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2345/18. W uzasadnieniu przedmiotowego wyroku Sąd wskazał: *„Stwierdzić zatem należy, że zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy jednoznacznie potwierdza, iż kwestionowane podczas kontroli towary w sklepie należącym do Skarżącej nie były towarami sprzedawanymi na sztuki, gdyż miały do nich zastosowanie określone jednostki miar (w szczególności miary objętości), w związku z czym obowiązkiem przedsiębiorcy było należyte uwidocznienie cen stosownie do treści cytowanych powyżej przepisów dotyczących informowania o cenach towarów i usług. W tym zakresie Sąd nie dopatrzył się nieprawidłowości w stanowisku orzekających w sprawie organów obu instancji. Organy obu instancji słusznie przyjęły w uzasadnieniu spornych decyzji, że niedopełnienie obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych przez stronę skarżącą utrudniło porównanie konsumentom cen towarów podobnego rodzaju, ale o innej masie/objętości netto.”*

Podobne stanowisko przyjął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 19 listopada 2015 r. (sygn. VI SA/Wa 1406/15), utrzymanym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 września 2018 r. (sygn. II GSK 2940/16), wskazując, że zwolnienie z uwidaczniania ceny jednostkowej, towaru *„nie jest wymagane, jeżeli jest identyczna z jego ceną sprzedaży. Nie ulega wątpliwości, że przepis ten dotyczy produktów w opakowaniach, np. jednokilogramowych, jednolitrowych. Może on dotyczyć również*

towarów sprzedawanych na sztuki, ale nie w takim znaczeniu, jak sugeruje skarżąca spółka, która za towary sprzedawane na sztuki uważa produkty opakowane oznakowane masą lub objętością, o zwyczajowo oferowanej ilości.”

Zdaniem organu drugiej instancji, wbrew sugestiom strony zawartym w odwołaniu - żaden z wymienionych w decyzji rodzajów towarów nie podlegał zwolnieniu z obowiązku podania ceny jednostkowej na podstawie § 7 pkt 1) rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, albowiem żaden z tych towarów nie posiadał zawartości 1 kilograma lub 1 litra, a więc ich cena jednostkowa nie była tożsama z ceną sprzedaży.

Mając na względzie powyższe, organ drugiej instancji uznaje, że ustalony w sprawie stan faktyczny świadczył zatem o naruszeniu art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenie towarów i usług, co w konsekwencji dało pełną podstawę do wymierzenia skarżącej spółce kary pieniężnej w oparciu o przepis art. 6 ust. 1 cyt. ustawy.

Organ drugiej instancji wskazuje, że art. 6 ww. ustawy statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 ww. ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Należy jednak podkreślić, że podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione u przedsiębiorcy w dniu kontroli. Działania naprawcze poczynione przez stronę, tzn. uwidocznienie informacji o cenach jednostkowych, były działaniami następczymi, podjętymi w wyniku ustaleń kontroli. Podkreślenia też wymaga, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ciężących na nim obowiązków, bez względu na winę i przyczyny powstania naruszenia. Strona, jako profesjonalny uczestnik obrotu, miała obowiązek znać i przestrzegać przepisów prawa i była ona obowiązana zorganizować swoją działalność w taki sposób, aby nie dopuścić do naruszenia prawa. Należy również podkreślić, że strona została zawiadomiona o zamiarze wszczęcia kontroli zawiadomieniem z 5 lipca 2023 r. (sygn. WK/Z-174/2023) ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego „kontrolę przestrzegania przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług”. Zawiadomienie doręczono stronie 11 lipca 2023 r. czyli trzy tygodnie przed rozpoczęciem kontroli, a więc strona była świadoma zbliżającej się kontroli i mogła dążyć wszelkimi staraniami, aby prawidłowo wypełniać obowiązki w zakresie uwidocznienia cen.

Organ drugiej instancji odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 7 w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 80 w zw. z art. 84 kpa, art. 7a w zw. z art. 81a kpa, uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, jak również wskazując na wyjaśnienia Prezesa UOKiK zawarte w niniejszej decyzji, stwierdza, że zarzut ten jest

bezpodstawny. W pierwszej kolejności organ drugiej instancji informuje, że przepisy rozporządzenia nie budzą żadnych wątpliwości zarówno organu pierwszej, jak i drugiej instancji, w zakresie obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych dla 10 partii ocenianych produktów wskazanych w skarżonej decyzji. Podobne podejście, zostało zawarte w wyrokach sądów, na których treść Prezes UOKiK powołał się w niniejszej decyzji. Organ drugiej instancji nie widzi również konieczności dodatkowej weryfikacji, czy jak sugeruje strona powoływania biegłych na podst. art. 84 kpa i sprawdzania od czego uzależniona jest cena wyrobów zakwestionowanych z uwagi na brak ceny jednostkowej. Zakwestionowane produkty sprzedawane były w opakowaniach oznaczonych informacją o zawartości netto w odniesieniu do określonej jednostki miar, a zatem nie ma w niniejszej sprawie wątpliwości, że powinna zostać uwidoczniona cena jednostkowa dla tych produktów w przeliczeniu na wskazane na opakowaniu jednostki miar. Poza tym, jak widać z załączonego do sprawy załącznika nr 3, przedsiębiorca uwidocznili ceny jednostkowe dla podobnych produktów, np.: baton bounty 57g, baton mars 51g, baton snickers 50g, czego nie zrobił już w przypadku batona knoppers 40g, twierdząc, że przepisy dotyczące uwidaczniania cen jednostkowych, nie dotyczą tego produktu, gdyż jest on sprzedawany na sztuki. Podobnie jest w przypadku pozostałych zakwestionowanych produktów, chociażby napojów VITA ALOE mango lub oryginał 500 ml, dla których stwierdzono brak cen jednostkowych, natomiast np. napoje Tymbark 500 ml były oznaczone ceną jednostkową. A zatem w niniejszym przypadku organ drugiej instancji nie ma żadnych wątpliwości, że do naruszenia przepisów prawa doszło z uwagi na brak dochowania należytej staranności, natomiast tłumaczenie strony jest całkowicie bezzasadne. Mając na uwadze powyższe, prezes UOKiK stwierdza również że brak jest podstaw do zastosowania art. 81a kpa, tj. rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść strony, gdyż w niniejszej sprawie obowiązujące przepisy prawa, jak również ich zastosowanie nie budzą wątpliwości.

Mając na uwadze powyższe że argumenty strony odnośnie do naruszenia przepisów postępowania są nietrafione.

Ustawa o informowaniu o cenach dokładnie określa kryteria (przesłanki) jakie ma brać pod uwagę organ dokonujący miarkowania kary. Jak wskazuje art. 6 ust. 3 ww. ustawy do przesłanek tych należą:

- stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, waga, skala i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- dotychczasowa działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

Prezes UOKiK dokonał ponownej analizy przesłanek wymiaru kary, zgodnie z art. 6 ust. 3 i na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego uznał, że organ pierwszej instancji prawidłowo ocenił poszczególne przesłanki, mające wpływ na wymiar tej kary.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, Prezes UOKiK podobnie, jak organ pierwszej wskazuje, że brak informacji o cenach jednostkowych dla 10 z 90 ocenionych produktów narusza interes konsumentów w zakresie ich prawa do rzetelnej informacji, a dodatkowo

stanowi zagrożenie dla interesów majątkowych konsumentów, a tym samym wyklucza możliwość uznania stopnia tego naruszenia za znikomy. Funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentom porównanie cen produktów podobnych w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania skomplikowanych działań matematycznych. Stąd też, oprócz ceny za produkt, w miejscu sprzedaży detalicznej musi być również uwidoczniiona cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary. Konieczność informowania o cenie jednostkowej to przede wszystkim zabezpieczenie interesów konsumentów, którzy mogą nie tylko porównać ceny takich samych lub podobnych produktów w danym sklepie, ale także mogą faktycznie przekonać się, czy podana cena jednostkowa (np. za litr) jest niska czy wysoka i podjąć decyzję o zakupie w innym sklepie. Brak rzetelnej informacji w tym zakresie uniemożliwia konsumentom porównanie cen oferowanych produktów, a tym samym dokonanie świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru. Organ drugiej instancji zwraca uwagę, że to strona przyczyniła się do powstania naruszenia, bo uwidocznienie cen jednostkowych, jest działaniem całkowicie zależnym od strony, tym bardziej, że dla innych podobnych do zakwestionowanych i poddanych ocenie wyrobów (np. batony, napoje) przedsiębiorca uwidoczniał cenę jednostkową. Prezes UOKiK wskazuje, że ustawa o informowaniu o cenach implementuje przepisy dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L Nr 80 s. 27). Dyrektywa ta w motywie (6) preambuły wskazuje, iż obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań. Ponadto celem samej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen. A zatem należy uznać, podobnie jak organ pierwszej instancji, że charakter i waga naruszenia tych obowiązków były istotne.

Strona w odwołaniu zarzuciła, że organ pierwszej instancji wskazał, że o istotnym charakterze naruszenia świadczy to, że wykryto nieprawidłowości w przypadku 10 na 90 skontrolowanych kategorii towarów, natomiast nie odniósł tej wartości do całkowitej ilości oferowanych w sklepie towarów w dacie przeprowadzenia kontroli. Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK wskazuje, że organy Inspekcji Handlowej podczas prowadzonych kontroli typują określoną liczbę asortymentu towaru oferowanego przez przedsiębiorcę do sprzedaży, a następnie, na tak przyjętej próbie, sprawdzają sposób uwidocznienia cen i określają zakres naruszenia obowiązujących przepisów przez podmiot zobowiązany do przestrzegania prawa. W toku kontroli, 1 sierpnia 2023 r., inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego WIiH wytypowali do oceny w zakresie uwidoczniania informacji o cenach 90 partii oferowanych do sprzedaży wyrobów i następnie prawidłowo do tej liczby odnieśli ilość zakwestionowanych produktów w tym zakresie. Stwierdzone nieprawidłowości stanowią o niezrealizowaniu obowiązujących w tym zakresie przepisów, a w konsekwencji świadczą o naruszeniu praw konsumentów, którzy pozbawieni zostali tym samym możliwości porównania cen podobnych towarów. I tak też było w tym przypadku, gdzie inspektorzy wytypowali do kontroli określoną liczbę produktów (a nie całość asortymentu) i do tej właśnie liczby skontrolowanych odnieśli liczbę wyrobów zakwestionowanych, co pozwoliło na ustalenie skali nieprawidłowości. Również w przypadku

zbadań większej ilości produktów, liczba stwierdzonych nieprawidłowości została by odniesiona do ilości faktycznie zbadanej, a nie ilości produktów oferowanych w kontrolowanej placówce. Jednocześnie należy wskazać że inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego WIIH typując do kontroli wyroby wybierali znajdujące się w ofercie przedsiębiorcy różne rodzaje wyrobów znajdujących się kontrolowanej placówce. Tym samym powyższe zarzuty strony Prezes UOKiK uznaje za bezpodstawne.

Organ pierwszej instancji w skarżonej decyzji wskazał również, że czas trwania naruszenia rozpoczął się w dniu stwierdzenia nieprawidłowości, który jednocześnie był pierwszym dniem kontroli i zakończył tego samego dnia w momencie usunięcia przez przedsiębiorcę nieprawidłowości, co zostało potwierdzone w protokole kontroli.

Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca podjął dobrowolne działania, jednak należy dodać, że dopiero w efekcie kontroli. Ponadto przedsiębiorca prowadząc wieloletnią działalność, powinien dobrze znać przepisy prawa i je stosować. W tym miejscu należy również uwzględnić okoliczność, że kontrola została poprzedzona skierowaniem do strony zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Przedsiębiorca mając świadomość zbliżającej się kontroli nie dochował należytej staranności, w celu zapewnienia, aby wszystkie produkty oznaczone były cenami jednostkowymi, dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli zaprzestał naruszania prawa.

Prezes UOKiK stwierdza, że z uwagi na charakter stwierdzonych nieprawidłowości oraz materiał dowodowy zebrany w sprawie, brak jest wiedzy na temat uzyskanych przez stronę korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem wskazanych w decyzji obowiązków. A zatem należy uznać, że niniejsze kryterium nie ma wpływu ani na obniżenie ani na podniesienie wysokości kary.

Przy ocenie wielkości obrotów i przychodu strony, uwzględniono, przekazane oświadczenie przedsiębiorcy o uzyskanym przychodzie za 2022 r.

Organ pierwszej instancji wskazał również na brak dostępnych informacji o sankcjach nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

Zdaniem Prezesa UOKiK, opisane powyżej przesłanki, jakimi należało kierować się przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, stanowiły podstawę do wymierzenia stronie kary pieniężnej w wysokości 3 000 zł, jaka została ustalona przez Zachodniopomorskiego WIIH. Organ drugiej instancji stwierdza, że bez wątplenia, wysokość kary pieniężnej ustalona na tym poziomie tj. ok. 15 proc. maksymalnej wysokości 20 000 zł, po uwzględnieniu ww. przesłanek, jest kwotą adekwatną do wagi naruszenia prawa. Wymiar kary uwzględnia przede wszystkim fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni należytej informacji o cenach jednostkowych dla odpowiednio 10 z 90 skontrolowanych produktów oferowanych do sprzedaży (ponad 11 proc. skontrolowanych towarów).

Podkreślić należy, że kara pieniężna określona w art. 6 ustawy o informowaniu o cenach stanowi sankcję administracyjną, zaś jej celem jest ochrona konsumenta oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Dlatego rzetelna informacja o cenie jednostkowej daje możliwość porównania cen wielu produktów o różnych gramaturach, różnych

producentów, bez dokonywania dodatkowych obliczeń, co ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Wprawdzie strona zaprzestała naruszenia prawa i usunęła stwierdzone nieprawidłowości poprzez uwidocznienie cen jednostkowych przy towarach, to mając na uwadze ich charakter i ilość stwierdzonych nieprawidłowości (zakwestionowano brak ceny jednostkowej dla 10 z 90 losowo wybranych produktów) organ uznał, że waga naruszenia prawa jest w tym przypadku istotna, co znalazło odzwierciedlenie w ocenie kryterium stopnia naruszenia obowiązków. Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy, który prowadzi daną placówkę handlową, spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację nie tylko o cenach, lecz również cenach jednostkowych. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jednostkowych jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Należy w tym miejscu również dodać, że strona została poinformowana o zbliżającej się kontroli i jej zakresie, w Zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli zawierającym przedmiotowy zakres kontroli, jednak mimo iż kontrola rozpoczęła się po ok. trzech tygodniach, przedsiębiorca mając wystarczająco dużo czasu, aby uzupełnić brakujące informacje o cenach jednostkowych oferowanych do sprzedaży wyrobów, nie podjął działań, mających na celu wyeliminowanie ewentualnych uchybień jeszcze przed kontrolą. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości w wyniku kontroli - jednak należy wskazać, że przesłanki te muszą być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nadto należy podkreślić, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Zachodniopomorskiego WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Zachodniopomorskiego WIIH nałożyć kary pieniężnej za to

samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 kpa nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem nie uwidoczniała w sposób zgodny z wymaganiami cen jednostkowych dla 10 z 90 wyrywkowo wybranych produktów znajdujących się w ofercie handlowej. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się Strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ cena jednostkowa (właściwie wyliczona) musi być uwidoczniiona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen jednostkowych ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa.

Wskazać również należy, że nałożona kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami o ich cenach i cenach jednostkowych.

Podsumowując, Prezes UOKiK nie dopatrył się przesłanek do zmiany skarżonej decyzji. Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony o uchylenie decyzji i umorzenie postępowania w całości, ewentualnie o umorzenie postępowania i orzeczenie co do istoty sprawy należy uznać za bezpodstawny, zarówno w świetle ustaleń kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa w zakresie wymierzania kary pieniężnej na gruncie ustawy o cenach. Brak jest również podstaw do obniżenia wysokości kary, gdyż jej wysokość została ustalona na niskim poziomie, tj. stanowi 15 proc. maksymalnej wysokości kary. Stąd też, postępowanie Zachodniopomorskiego WIIH w tym zakresie należy uznać za prawidłowe.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 7 dni od dnia, w którym przedmiotowa decyzja stanie się ostateczna, tj. od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymuje:

- 1) [xx]
- 2) Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a